

מ"ת 67900/09/19 - מדינת ישראל נגד איגור בוביבסקי (עציר) לא בעניינו, מקסים גוליבטי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 67900-09-19 מדינת ישראל נ' בוביבסקי(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. איגור בוביבסקי (עציר) לא בעניינו 2. מקסים גוליבטי (עציר)

החלטה בעניינו של משיב 2

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996.

רקע

2. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של החזקת חלקי נשק, אביזרים ותחמושת שלא כדין והובלת חלקי נשק, אביזרים ותחמושת שלא כדין בניגוד לסעיפים 144 (א) סיפא ו-144 (ב) סיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

3. ביום 6.10.19 התקיים דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של משיב 2.

ב"כ משיב 2 טענה לכרסום בתשתית הראייתית, ועתרה להורות על שחרורו של המשיב עוד בטרם תינתן החלטה בנוגע לתשתית הראייתית, תוך שהפנתה לפסיקה רלוונטית.

ב"כ משיב 2 הציגה חלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בביתו של משיב 2 ובפיקוח אשתו, אחיו ואמו, שלושה מפקחים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי.

4. יש לציין כי עוד בשלב מעצר הימים בתיק מ"י 46363-09-19 ביום 25.9.19 בית משפט קמא בחן את שלושת המפקחים הנ"ל, מצא אותם מתאימים לפיקוח והורה על שחרורו של משיב 2 בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח המפקחים הנ"ל, תוך עיבוי החלופה בערבויות כספיות.

עמוד 1

על החלטה זו הוגש ערר אשר נדון בעמ"ת 63591-09-19 ביום 26.9.19.

בית המשפט המחוזי ציין כי הגם שקיימת אבחנה לכאורה בין שני המשיבים, שכן משיב 2 כלל לא נתפס במחסום בעת תפיסת האמל"ח, עדיין לא ברור היקף מעורבותו של משיב 2, בנוסף נדרשות פעולות חקירה שחלקן לא ניתן לבצע מבלי שהמשיב עצור. בית המשפט קבע כי יש לאפשר מיצוי החקירה כשהמשיב במעצר.

5. בדיון ביום 6.10.19, לאחר שכבר הוגש כתב אישום, והוגשה בקשה למעצר עד לתום ההליכים, בחנתי פעם נוספת את החלופה המוצעת, התרשמתי אף אני כי החלופה המוצעת הינה חלופה מאוד איכותית ונשענת על מפקחים נורמטיביים שניתן לסמוך עליהם.

משיב 2 נעדר הרשעות קודמות מכל סוג ומין, אף לא תיקי מב"ד ולא תיקים סגורים, בעל רקע נורמטיבי עם מעטפת משפחתית נורמטיבית.

6. לאור הנתונים הנ"ל, סברתי כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב כבר במעמד הדיון, ללא צורך בתסקיר.

הגם שדרך המלך הינה לדון ראשית בקיומה של תשתית ראייתית, בשים לב שעסקינן בתיק עב כרס, ועיון בו ידרוש דחיה של מספר ימים, (בפרט שהדיון התקיים בעיצומם של חגי תשרי), הוריתי על שחרורו של המשיב עוד בטרם מתן החלטה בראיות, זאת לאחר שהתרשמתי שבנתוניו של המשיב ניתן לשחררו לחלופה המוצעת, גם אם התשתית הראייתית היא בעוצמה גבוהה וללא כל כרסום.

7. על החלטה זו הוגש ערר, ובית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 8.10.19 בעמ"ת 15024-10-19 הורה כי יש ליתן החלטה בשאלת דיות הראיות וכי המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת.

8. לאור החלטת ערכאת הערר, ביום 10.10.19, במעמד הצדדים הועבר לעיוני תיק החקירה.

ראיות לכאורה

9. למעשה אין מחלוקת בנוגע לתשתית הראייתית ביחס למרבית השתלשלות הפרשה.

10. עסקינן בפרשיה שהחלה לאחר שמיכאל מכפר נטר שכר את שירותיו של משיב 2 על מנת שיארוז עבורו את תכולת ביתו לתוך מכולה וישלח את המכולה לברלין עקב מעבר דירה.

משיב 2 בעל חברת הובלה, והעסיק את משיב 1 משך תקופה קצרה.

עמוד 2

מיכאל עזב את ביתו ועבר לברלין עוד בטרם בוצעה ההובלה. אשתו של מיכאל נכחה במקום ביום הראשון של האריזות (9.9.19), הנחתה את משיב 2 לארוז את תכולת הקומה העליונה של הבית לתוך המכולה אשר אמורה להישלח לברלין, וביקשה ממנו לפנות את תכולת הממ"ד (האמל"ח שנתפס היה בממ"ד).

אשתו של מיכאל אף היא עזבה את ישראל בטרם הסתיימו אריזות הבית.

משיב 2 ביצע את העבודה בעזרת 3 אנשים נוספים: משיב 2 ואדם נוסף (בויה) ארזו את תכולת הקומה העליונה של הבית אל המכולה, משיב 1 ואדם נוסף שהובא לעבודה על ידי משיב 1 (סשה) ארזו את תכולת הממ"ד אל משאיתו של משיב 2.

בגמר העבודה, ביום 10.9.19 עזבו המשיבים את המקום כשהם נוסעים במשאיתו של משיב 2, הנושאת את התכולה שהיתה בממ"ד, לרבות את הארגזים הכוללים אמל"ח, אל ה"מחסן" שנמצא בשדה עוזיהו.

ה"מחסן" הוא למעשה משאיתו של גרמן, אשר עמדה במושב שדה עוזיהו ושימשה כמחסן.

ביום 18.9.19, פנה משיב 1 אל משיב 2 לצורך הוצאת הציוד מהמחסן.

בשעות הערב משיב 2 אסף את משיב 1, והשניים נסעו יחדיו אל ה"מחסן" בשדה עוזיהו.

למקום הגיע איגור ש. עם רכב דאציה (לאחר תיאום עם משיב 1).

משיב 2 פתח את המחסן, הצביע על הארגזים שיש להעמיס, משיב 1 ואיגור ש. העמיסו את הארגזים לרכב הדאציה.

רכב הדאציה עזב את המקום כשעליו הארגזים שכללו את האמל"ח.

איגור ש. נהג ברכב הדאציה, לידו ישב משיב 1, אשר נתן לו הנחיות לאן לנסוע.

משיב 1 עמד בקשר טלפוני במהלך הנסיעה עם "אלכס", אליו היה אמור להביא את הציוד. אלכס הוא שהנחה את משיב 1 לאן לנסוע עם הציוד.

משיב 1 הזין בתוכנת הוייז בטלפון של איגור ש. את יעד הנסיעה. היעד שהוזן הוא "חלחול"

משיב 2 לא נסע עימם ברכב הדאציה.

זמן מה לאחר מכן, משיב 1 ואיגור ש. עוכבו עם רכב הדאציה במחסום תרקומיא לצורך בדיקת הרכב, והפקח במחסום מצא ברכב את ציוד האמל"ח המתואר בכתב האישום הכולל מכשירים המיועדים להרכבת ויצור תחמושת,

מחסניות, כדורים לנשק, מאות תרמילים וקליעים, אלפי פיקות, אבקת שריפה, מכשירי מדידה, מכשירי ניקוי לנשק, חלקי נשק ועוד.

11. ב"כ המשיב לא חלקה על התשתית הראייתית ביחס לכל המפורט לעיל, ועל כן לא מצאתי להרחיב בעניין זה. אציין בקצרה כי הראיות למפורט לעיל כוללות:

א. הודעה של נוי בוקובזה, פקח במחסום תרקומיא (מסמך 10) אשר מצא את האמל"ח ברכב. הפקח ציין בהודעתו כי משיב 1 שנראה לחוץ ניסה להסית אותו מלהסתכל על התחמושת שקל לזהות. עוד ציין כי משיב 1 נתן לו לדבר בטלפון שלו עם אדם שאישר לו שהסחורה מיועדת לעבד בקרית ארבע. ככל שהפקח התקדם בפתיחת הארגזים משיב 1 נראה לו יותר לחוץ, לדברי הפקח משיב 1 היה הדמות האקטיבית, הנהג (איגור ש) נראה לו לא קשור.

ב. הודעה של איגור ש. (מסמך ג) שנהג ברכב הדאציה, הנ"ל סיפר כי התבקש על ידי מעסיקו רומן לבצע הובלה. הנ"ל יצר קשר עם משיב 1 אשר הנחה אותו להגיע למחסן בשדה עוזיהו. לדבריו, משיב 2 ניהל את ההעמסה ליד המחסן. משיב 1 אמר לו בתחילה שההובלה היא לירושלים, אחר כך אמר לו שנוסעים לכיוון קרית ארבע. לדבריו, משיב 1 שוחח עם אלכס במהלך הנסיעה. איגור ש. עצמו לא ידע בשום שלב מה יש בקרטונים. בתיק צילום מסך מהטלפון של איגור ש. המלמד כי בתוכנת הויז הוזן יעד הנסיעה - חלחול.

ג. הודעה של רומן, מעסיקו של איגור ש. (מסמך 17) לדבריו, עת שהה בחו"ל, קיבל שיחת טלפון מאדם שהזמין הובלה, אולי קוראים לו מקסים, לא ידע לומר את מספר הטלפון ממנו התקבלה השיחה, אך קיבל מספר טלפון לחזור אליו (הטלפון של משיב 1). הנ"ל סיכמו על הובלת 7 קרטונים תמורת 500 ₪. כיוון ששהה בחו"ל, ביקש מהעובד שלו, איגור ש. לתאם הפרטים ולבצע ההובלה.

ד. הודעה של מוזס בויא (מסמך 13) שעבד אצל משיב 2 כחודש וחצי. לדבריו אשתו של מיכאל אמרה להם לארוז את כל הציוד שבקומה העליונה למכולה, ולפנות את כל הציוד שבקומה התחתונה. לדבריו הוא ומשיב 2 ארזו את הקומה העליונה, בעוד משיב 1 ואדם נוסף שהוא חברו של משיב 1 ארזו את הקומה התחתונה. לדבריו כל הארגזים שבקומה התחתונה הועמסו על המשאית ואין לו מושג היכן נפרקו, כי משיב 2 הוריד אותו בביתו בטרם פרקו המשאית. הוא לא ראה מה הציוד שהיה בקומה תחתונה, למעט טיסנים שהועמסו למשאית, כי כל שאר הציוד היה בארגזים. לדבריו משיב 2 שלח לו צילומים אשר לא נפתחו על ידו, עד למועד בו נחקר, שכן לדבריו לא עניין אותו הסחורה הזו.

ה. הודעותיו של גרמן (מסמכים 6 ו-20), הנ"ל אישר שהוא בעל המשאית אשר חונה בשדה עוזיהו ומשמשת כמחסן. הוא מכיר את משיב 2 מזה 4-5 שנים, משיב 2 ביקש לאחסן אצלו במחסן, בפעם הראשונה, ציוד שנותר לו מהובלה. אמור היה לשלם לו 250 ₪. גרמן פתח את ה"מחסן" עבור משיב 2, לא היה נוכח בשלב העמסת הציוד למחסן, ואחר כך הגיע לנעול המחסן. אישר שקיבל ממשיב 2 עשרות תמונות, אך לא פתח

אותן. אילו ידע שיועמס אמל"ח לא היה מאפשר זאת. גרמן פתח עבור משיב 2 את ה"מחסן" במועד בו הוצא הציוד.

ו. דוחות פעולה של שוטרים רבים שהיו מעורבים בעיכובם של משיב 1 ואיגור ש. בתפיסת האמל"ח, סימונו ותיעודו, איתורו של משיב 2 ושל ה"מחסן" שבשדה עוזיהו, ובביצוע פעולות החקירה הרבות שנערכו בתיק זה.

ז. חוות דעת מומחה (מסמך צג) ממנה עולה כי המוצגים שנתפסו ברכב במחסום תרקומיא הם מכשירים להרכבת/יצור תחמושת, ומכשירי עזר, וכן תחמושת וחלקי תחמושת המיועדים להרכבה/יצור של תחמושת.

ח. בתיק מסמכים רבים נוספים שלא מצאתי טעם לפרטם שכן אינם נוגעים לסוגיות שבמחלוקת, כך למשל מסמכי המכס שנוגעים לתכולת מכולה שהכניס מיכאל לישראל בחודש מאי 2019, כמו גם חוזה ההובלה שנחתם בין מיכאל לחברת ההובלה, ופירוט התכולה במכולה שנארזה ונשלחה לחו"ל בספטמבר 2019.

ט. בתיק הודעות רבות של משיבים 1 ו-2 אשר למעשה מאשרים את מרבית המתואר לעיל.

י. מיכאל ואשתו, שהחזיקו לכאורה את האמל"ח עד שהועבר לידיהם של המשיבים, לא נחקרו (הנ"ל יצאו את תחום המדינה).

יא. "אלכס" הקונה הפוטנציאלי של האמל"ח, שהכווין את משיב 1 ביום 18.9.19 לכיוון תרקומיא לא אותר, הטלפון ממנו "אלכס" ביצע את השיחות אל משיב 1 נותק בסמוך לאחר מועד העבירה, ומחזיקו לא אותר.

יב. "סשה", העובד שהובא לעבודה על ידי משיב 1 ונטל חלק באריזת האמל"ח והעמסתו על משאיתו של משיב 2, לא אותר.

12. טענתה העיקרית של ב"כ משיב 2 מתמקדת בכך שחלקו של משיב 2 בפרשה קטן בהרבה מחלקו של משיב 1.

לדבריה ישנה חולשה ראייתית בנוגע למודעות של משיב 2 כי מדובר באמל"ח, שכן הוא לא ארז את תכולת הממ"ד בו היה האמל"ח וחשיפתו לאמל"ח היתה מועטה, הוא לא ראה במו עיניו את תכולת הארגזים המכילים את התחמושת וחלקי התחמושת, אלא נחשף לכך בתמונות ששלח משיב 1, והתרשם כי מדובר בצעצועים או בשאריות זבל מעיסוקו של מיכאל בתחום הציוד.

עוד טענה לחולשה ראייתית בנוגע לשליטתו של משיב 2 באמל"ח, תוך שהדגישה שהאמל"ח נלקח על ידי משיב 1

ונשאר בחזקתו של משיב 1.

כמו כן טענה לחולשה ראייתית בכל הנוגע להובלת האמל"ח ברכב הדאציה.

ב"כ משיב 2 טענה בנוסף לחולשה ביחס לכוונה הפלילית להחזיק ולשאת את האמל"ח.

13. אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ משיב 2 כי קיים כרסום בתשתית הראייתית.

14. בכל הנוגע להובלת האמל"ח ביום 10.9.19 מביתו של מיכאל בכפר נטר למחסן בשדה עוזיהו, הרי שאין מחלוקת בנוגע לתשתית הראייתית שההובלה נעשתה ברכבו של משיב 2 ובהסכמתו המלאה.

15. בכל הנוגע לאחסון האמל"ח מיום 10.9.19 ועד ליום 18.9.19 הרי שאין מחלוקת בנוגע לתשתית הראייתית שהאמל"ח אוחסן ב"מחסן" שבשליטתו של משיב 2, בידיעתו ובהסכמתו, ואין משמעות רבה לשאלה האם משיב 2 החזיק את האמל"ח עבור עצמו או עבור משיב 1.

16. גם בשלב הוצאת האמל"ח מ"המחסן" ביום 18.9.19 והעמסתו על רכב הדאציה, משיב 2 נטל חלק פעיל: משיב 2 אסף את משיב 1 והשניים נסעו יחדיו למחסן. נתונים אלו עולים במפורש מהודעותיו של משיב 2 (למשל הודעה מיום 19.9.19 מסמך 4). משיב 2 הוא שהצביע למשיב 1 ולאיגור, על הארגזים שיש להעמיס לרכב והדאציה ולמעשה הוא זה שניהל את שלב ההעמסה (הדברים עולים גם מהודעות שני המשיבים וגם מהודעתו של איגור ש).

17. צודקת ב"כ המשיב כי הראיות בתיק מצביעות על כך שמי שיצר קשר עם המוביל ברכב הדאציה הוא משיב 1 ולא משיב 2: כך עולה מהודעותיו של משיב 1 ושל איגור ש. (מסמך ג), הגם שרומן בהודעתו (מסמך 17) ציין שיכול להיות שמי שהתקשר בנוגע להובלה שמו מקסים.

מי ששלח לאיגור ש. את מיקומו של ה"מחסן" בשדה עוזיהו אליו התבקש להגיע הוא משיב 1.

מי ששילם לאיגור ש. עבור ההובלה הוא משיב 1, הגם שלדברי משיב 1 התשלום עבור ההובלה נעשה על ידי משיב 2 שנתן לו 800 ₪ כדי לשלם למוביל (הודעה מיום 23.9.19, מסמך 16) משיב 2 הכחיש זאת.

מי שנתפס ברכב בעת הובלת האמל"ח הוא משיב 1 ולא משיב 2.

18. צודקת ב"כ משיב 2 כי מי שעמד בקשר עם אותו "קונה פוטנציאלי" בשם "אלכס", הוא משיב 1 (הדבר נלמד גם מהודעותיהם של המשיבים וגם מנתוני התקשורת בתיק המלמדים על קשר טלפוני בין הטלפון של "אלכס" לבין הטלפון של משיב 1 במועד הרלוונטי, והעדר כל קשר כאמור עם משיב 2).

לא ניתן להבין מתיק החקירה מתי נוצר הקשר הראשוני בין "אלכס" לבין משיב 1, שכן משיב 1 טען כי כבר בצהרי יום 18.9.19 היתה אליו פניה בנוגע לציוד, אך לפי נתוני התקשורת "אלכס" פנה אליו לראשונה רק בשעה 20:39 ולא בצהרים, ולא אותרה כל שיחה אחרת או כל תקשורת אחרת המלמדת עם פניה מוקדמת בנוגע לאותו אמל"ח.

אין בתיק כל אינדיקציה לכך שמשיב 1 או 2 פרסמו את הציוד הנ"ל, שניהם מכחישים פרסום של הציוד, ועם זאת, הקונה הפוטנציאלי "אלכס" יצר קשר עם משיב 1 ולא עם משיב 2.

בסופו של יום, כל המגעים שהיו עם "אלכס" בין אם כדי להציג לו הסחורה, למכור לו, למסור לו, או לכל מטרה אחרת, לא באו לביטוי בכתב האישים.

19. המחלוקת העיקרית בין המשיבים בתיק זה נעוצה בשאלה האם משיב 1 אשר פעל לכאורה לאיתור קונה ולהעברת האמל"ח, פעל עבור עצמו (כפי שטען משיב 2) או כשלוחו של משיב 2 (כפי שטען משיב 1).

משיב 2 בהודעתו (מסמך 4) טען שהתיר למשיב 1 לקחת את הציוד, שהוא ימכור וירוויח. משיב 1 אמר לו שאם ימכור וירוויח, "הוא יתן לי משהו. הוא לא אמר כמה".

משיב 1 בהודעתו מיום 21.9.19 (מסמך 8) אישר שהתקשר אליו אלכס שרצה לקנות את הציוד וכי הוא רק תיווך, הוא לא רצה להרוויח מזה. לדבריו העברת הציוד נעשתה באישור משיב 2, הוא לא התכוון למכור את הציוד בכסף אלא להעביר ללא תשלום כדי לעזור למשיב 2. על דברים אלו חזר גם בהודעתו מיום 25.9.19 (מסמך 14) לפיו לא היה סוגר דבר עם אלכס בטרם יקבל את אישורו של משיב 2 שהוא הבעלים של הציוד.

בהודעתו מיום 29.9.19 הכחיש שניסה למכור את הציוד.

בעימות (מסמך ע) טען כי משיב 2 אמר לו "אם תמצא מישהו שיקנה או יקח את זה תקבל משהו".

לא נעלמו מעיני הסתירות בהודעותיו של משיב 1, עליהן הצביעה ב"כ משיב 2. ועם זאת, עניין זה דינו להתברר בתיק העיקרי.

וידגש, לא מיוחסת למי מהמשיבים עסקה בנשק, ואף לא ניסיון לעסקה בנשק, אלא אחסנה והובלה. השאלה מי מהשניים היה אמור להיות הנהנה העיקרי מפירות העבירה ומי מהשניים היה אמור לקבל ממנה רק "משהו", על פניה אינה דרושה הכרעה כי אינה חלק מיסודות העבירה, ואף לא מתוארת בנסיבות כתב האישים.

על כן, גם אם בסופו של יום יתברר כי רק אחד מהמשיבים היה אמור להנות מפירות העבירה, הרי שאין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית בנוגע לחלקו של האחר.

בוודאי שאין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית בנוגע להובלת האמל"ח מיום 10.9.19 ובנוגע לאחסנתו מיום 10.9.19 ועד ליום 18.9.19.

20. באשר לטענת משיב 2 כי לא היה מודע לכך שהציוד שהוחזק הוא אמל"ח:

צודקת ב"כ משיב 2 כי בין הציוד שנתפס קיימות מכונות מיוחדות ואביזרים, אשר אולי אדם מן הישוב לא ידע לזהות בקלות כי עסקינן במכשירים המיועדים ליצור נשק, ועם זאת כאמור, הציוד אף כלל מאות כדורי נשק וחלקי תחמושת, שלהתרשמותי גם אדם שאינו מומחה לתחמושת יוכל מיד לזהות כי מדובר בתחמושת.

משיב 2 בהודעתו מיום 19.9.19 מאשר כי בתמונות ששלח אליו משיב 1 הבחין בתרמילים ריקים ותופסות לנשק מפלסטיק. לדבריו הוא ראה שבארגזים כל מיני חפצים לרבות תוספות לנשק. הוא עצמו התייחס לציוד הנ"ל כאל ברזל חסר ערך למעט כגרוטאות.

במהלך העימות (מסמך ע) חזר משיב 2 וציין שהבחין בתמונות בתרמיל ומחסנית, אבל חשב שזה צעצוע.

די בדבריו של משיב 2 כמפורט לעיל ובתמונות של האמל"ח שנמצאו בטלפון שלו, כדי ללמד על מודעותו של משיב 2 לכך שמדובר באמל"ח, ולו ביחס לחלק מהציוד שנתפס.

21. על כן, אני קובעת כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לכל המיוחס למשיב 2 בכתב האישום.

עוצמת התשתית הראייתית ביחס להובלת האמל"ח מיום 10.9.19 ולאחסון האמל"ח מיום 10.9.19 ועד 18.9.19 גבוהה מאוד.

עוצמת התשתית הראייתית ביחס לחלקו בעבירת ההובלה מיום 18.9.19 נמוכה יותר הגם שעולה כדי תשתית ראייתית לכאורית.

עילת מעצר

22. קיימת עילת מעצר בעניינו של משיב 2 בשל המסוכנות הנשקפת ממנו.

23. המסוכנות נלמדת מנסיבות האירוע ומעברו.

באשר לנסיבות האירוע, כפי שמפורט לעיל, המשיבים קיבלו לידם את האמל"ח, לכאורה ללא תכנון מוקדם, זאת במסגרת עבודתם בהובלות, לאחר שבעל הדירה שאותה פינו השאיר את הציוד וביקש מהם לפנותו.

הגם שהמשיבים הבחינו בטיבו של הציוד, הם לא פעלו כנדרש על פי חוק, אלא בחרו להובילו ולאחסנו, שלא כדין, כמפורט בכתב האישום.

נתתי דעתי לחלקו של משיב 1 בפרשה, אשר אינו נופל מחלקו של משיב 2 ונדמה שאף עולה עליו בכל הנוגע לאירועים שהתרחשו ביום 18.9.19, קרי יצירת קשר עם קונה פוטנציאלי ועם מוביל ונסיעה ברכב עם האמל"ח לכיוון מחסום תרקומיא.

משיב 2 נעדר כל עבר פלילי מכל סוג.

במכלול הנתונים, בשים לב שלא יוחסה למשיב 2 עבירה של סחר בנשק או ניסיון סחר, אלא עבירות מסוג עוון, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, להעדר תכנון מוקדם, לחלקו של משיב 1 בפרשה ולהיות משיב 2 נעדר כל עבר פלילי, אני סבורה כי המסוכנות הנשקפת ממשיב 2 אינה ברף הגבוה.

24. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, ולאחר שנחשפתי לתשתית הראייתית בנוגע לחלקו של כל אחד מהמשיבים בפרשה, התחזקה דעתי כי די בחלופה שהוצגה בדיון ביום 6.10.19 כדי לאיין מסוכנותו של משיב 2.

25. משיב 2 עצור מיום 19.9.19 מזה 23 יום, לראשונה בחייו. אני סבורה כי גם בכך היה כדי לצנן את המסוכנות הנשקפת ממנו, ולחדד עבורו את המחירים שישלם במידה ויבחר להפר את התנאים.

26. לפיכך, אני מורה על שחרורו של משיב 2 באותם התנאים עליהם הוריתי בהחלטתי מיום 6.10.19.

ואלו התנאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה בכתובת לילינבלום 8/3 ראשון לציון רחוב תחת פיקוחם המלא של המפקחים שלהלן (להלן - הערבים) ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחד הערבים.

המפקחים:

1. אלה רויז ת.ז. 317760783 טלפון 052-4862218.

2. אנטון גולבטי ת.ז. 321477960 טלפון 054-7807585.

3. גולבטי מרינה ת.ז. 327088373 טלפון 054-5551536.

ב. המשיב יהיה רשאי לצאת מכתובת מעצר הבית מידי יום בין השעות 17:00 עד 19:30 וזאת לצרכי התאווורות ובפיקוח של אחד המפקחים.

ג. המשיב יפקיד סך של 4,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ככל שהופקד הפיקדון הנ"ל במסגרת תיק מ"י 46363-09-19 יזקף הפיקדון הנ"ל לטובת הפיקדון בתיק זה ואין צורך בהפקדה נוספת. ככל שהפיקדון הנ"ל הופקד בעקבות החלטתי מיום 6.10.19 אין צורך בהחלטה נוספת.

ד. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור. ככל שהמשיב חתם על הערבות, בעקבות החלטתי מיום 6.10.19 אין צורך בחתימה נוספת.

ה. תחתמנה שלוש ערבויות צד ג' כל אחת על סך של 10,000 ₪, על ידי כל אחד מהערבים הנ"ל, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור. ככל שהערבים חתמו על הערבות בעקבות ההחלטה מיום 6.10.19, אין צורך בחתימה נוספת.

ו. המשיב יהיה זמין בטלפון של אחד המפקחים. המשיב יתייצב לכל הדיונים בעניינו.

ז. מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחד מן הערבים לפחות ימצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לוודא התייצבות המשיב לכל הדיונים בעניינו ולדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל. מוסבר למפקחים כי במידה והמשיב יפר את תנאי שחרורו, ניתן יהיה לחלט את ערבותם של כל המפקחים גם אם ההפרה היתה במשמרת של מפקח אחר.

הסברים אלו כבר ניתנו למפקחים בדיון ביום 6.10.19.

ח. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

27. בכפוף לקיום התנאים שנקבעו לעיל, ישוחרר המשיב ממעצרו.

28. לא הומצאה הערובה - יובא המשיב בפני שופט תורן, עד ליום 12.10.19 בשעה 12:00.

29. בשים לב שההחלטה ניתנת במוצאי שבת, היא תימסר לצדדים על ידי השופט התורן, במעמד הדיון שיערך בנוכחותם.

30. תיק החקירה יוחזר למבקשת על ידי השופט התורן.

ניתנה היום, מוצאי שבת, י"ג תשרי תש"פ, 12 אוקטובר 2019,
בהעדר הצדדים.